

PC: Identifikace struktury zobecněného dynamického systému

Důležitý problém v obecné teorii systémů.

1. Podsystem a nadsystem.
2. Definice dekompozice systému.
3. Problém rekonstrukce systému:
 - a. lokální a globální konzistence dynamických systémů,
 - b. jednoduchá a iterativní spojovací procedura.
4. Problém identifikace struktury:
 - a. generátor rekonstrukčních hypotéz,
 - b. kvalita rekonstrukční hypotézy,
 - c. identifikační procedura.
5. Příklad identifikace na skutečném systému.

$$p(s_1, s_2, \dots, s_n) \\ = p(s_1, \dots, s_k) \cdot p(s_{k+1}, \dots, s_n)$$

Podsystem dynamického systému

systém 1F							systém 2F			
v_1	1	2					w_A	a	b	
v_2			3				w_B			c
v_3	4	5								
v_4			6							
s_1	s_2	s_3	s_4	s_5	s_6	${}^1p(s)$	s_a	s_b	s_c	${}^2p(s)$
0	0	0	0	0	0	0.20	0	0	0	0.30
0	0	0	0	1	0	0.05	0	1	0	0.05
0	0	1	1	0	0	0.05	1	1	0	0.35
0	1	0	0	0	0	0.05	1	1	1	0.30
1	1	0	0	1	0	0.10				
1	1	1	0	0	0	0.05				
1	1	1	0	1	0	0.05				
1	1	1	1	0	0	0.10				
1	1	1	1	1	0	0.05				
1	1	1	1	1	1	0.30				

- Jde o nadsystém a podsystem ${}^2F \sqsubset {}^1F$?
- Musíme vědět, že

1. $w_A = v_1, w_B = v_4$ *pojmenovat proměnné!*
2. parametrizující množina je stejná

- Potom můžeme zkontrolovat:

1. obory hodnot $R(w_A) = R(v_1), R(w_B) = R(v_4)$
2. vnoření masky ${}^2M \subset {}^1M,$
 $s_a = s_1, s_b = s_2, s_c = s_6$
3. marginalitu 2p vzhledem k 1p

${}^2p(s)$ marginalita!

Podsystem a nadsystem dynamického systému

Def: ${}^iF = ({}^iA, {}^iB; {}^iM, {}^ip_B)$ je podsystem systému $F = (A, B; M, p_B)$, když platí následující podmínky:

1. kompatibilita s F

(ztotožnění atributů a parametrů)

- ◆ má stejnou parametrickou množinu: ${}^iB = B$
- ◆ obory hodnot základních proměnných V_j zachovány

2. vnoření ${}^iF \sqsubseteq F$

a. množina vzorkovacích proměnných je vnořena: ${}^iS \subseteq S$

b. (data pro proměnné v iS jsou zachována)

⇒ maska je vnořena ${}^iM \subseteq M$

⇒ funkce přípustnosti ip_B je marginální k p_B

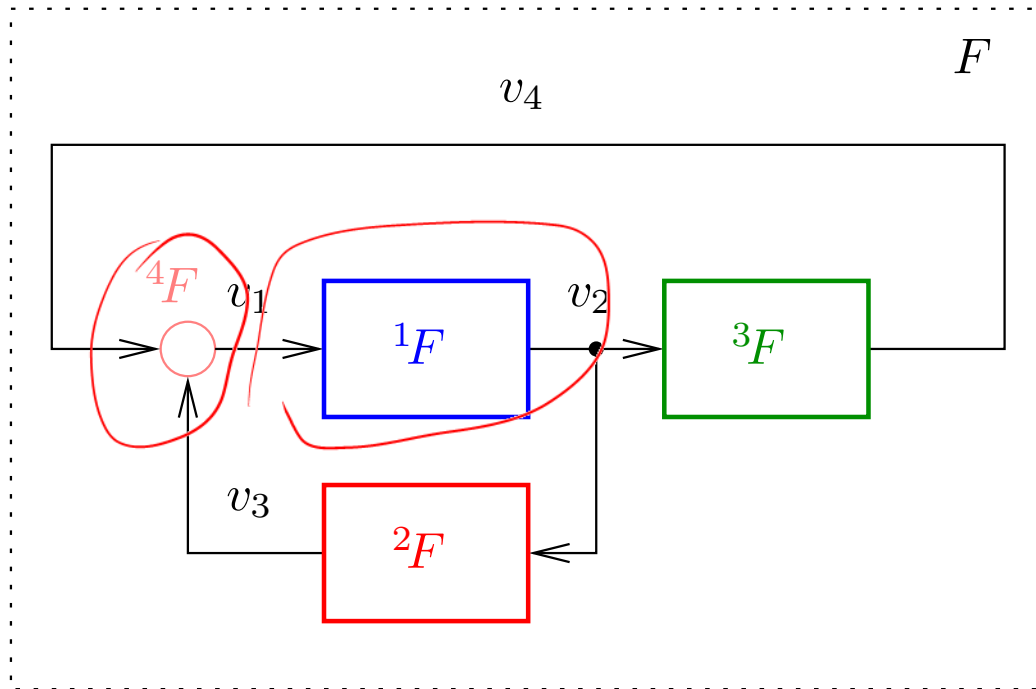
⇒ Hierarchie podsystemů

Konvence: S značí dále pouze množinu (vzorkovacích) proměnných dynamického systému F . Místo ${}^iF \sqsubseteq F$ budeme používat zkráceně ${}^iS \subseteq S$.

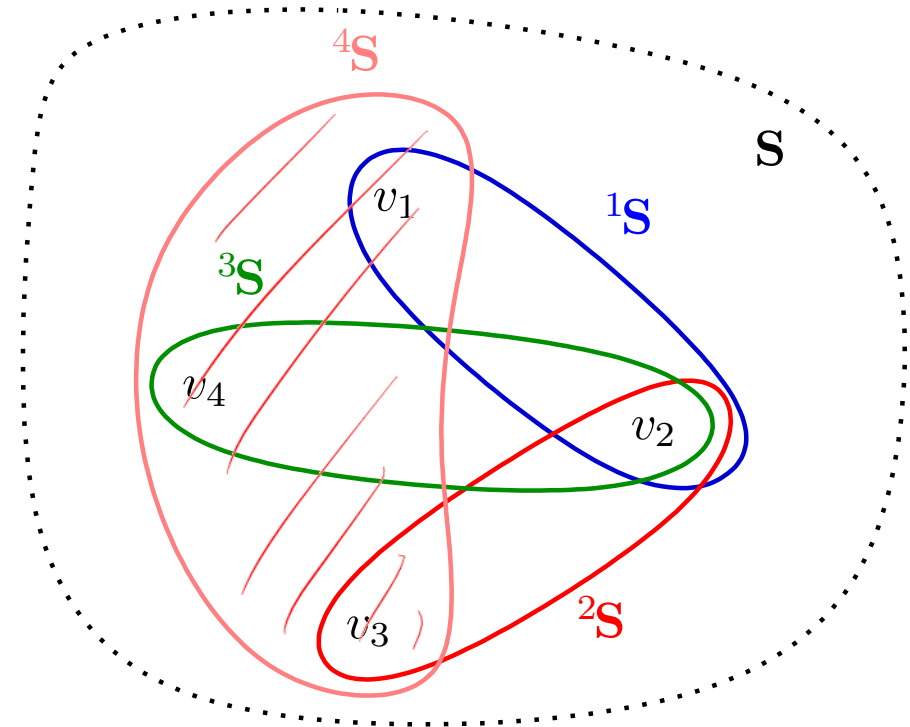
proměnné (vzorkovací) podsystemu

Dekompozice systému

blokové vyjádření struktury

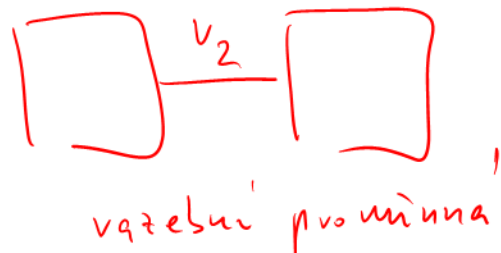
struktura jako rozklad množiny vzorkovacích proměnných

$$S = \{1S, 2S, 3S, 4S\}$$

$$1S = \{v_1, v_2\}$$

$$2S = \{v_2, v_3\}$$

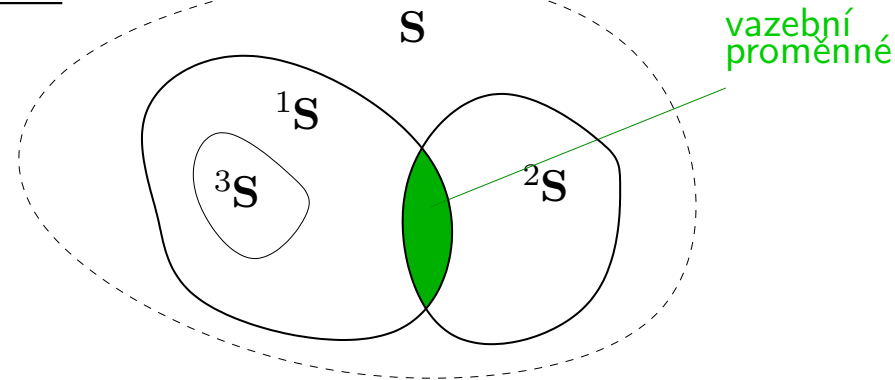

Dekompozice systému

Celkový systém – obsahuje všechny proměnné.

Dekompozice: Množina podsystémů $G = \{^1S, ^2S, \dots, ^qS\}$ celkového systému S , taková, že žádné dva jS a kS nejsou navzájem podsystémy: $^jS \not\subseteq ^kS$

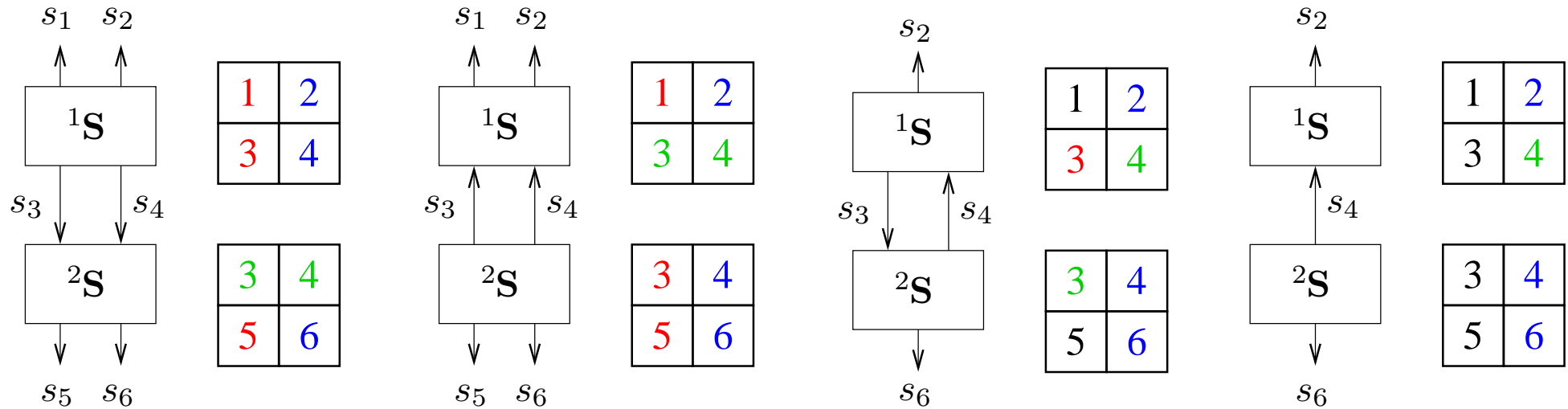
Protipříklad:

Podmínka iredundance: podsystém $^3S \sqsubset ^1S$ nenesou žádnou novou informaci o S a nepatří tedy do dekompozice systému S .

- **Vazební proměnné** mezi podsystémy: $C_{k,l} = ^kS \cap ^lS$
- Orientované vazby: rozklad proměnných na vstupní a výstupní.
- Proměnná může být deklarována jako výstupní jen v jednom podsystému (jednoznačnost řízení)

Rozklad proměnných na vazební vstupní, vazební výstupní generující, vazební výstupní generované a ne vazební generující proměnné

- celkem 24 možností
- identifikace struktury systému není tímto rozkladem ovlivněna
- orientace vazby se pozná dle generativní neurčitosti příslušné proměnné vzhledem k 1. nebo 2. systému

kauzalita se takto ale nezjistí

Rekonstrukce a identifikace: úvod

Rekonstrukce systému

Konstrukce hypotézy o nejlepším celkovém systému S je-li dána jeho dekompozice $\{^1S, ^2S, \dots, ^qS\}$.

Aplikace:

1. inference celkového systému z dílčích
2. procedura nutná pro identifikaci

Identifikace struktury

Nejlepší dekompozice systému S na $\{^1S, ^2S, \dots, ^qS\}$.

Aplikace:

1. zjednodušení systému (např. rozpoznávání: jednodušší modely se odhadují lépe z dat)
2. nalezení struktury ve složitém systému (např. analýza kritických vazeb a závislostí)

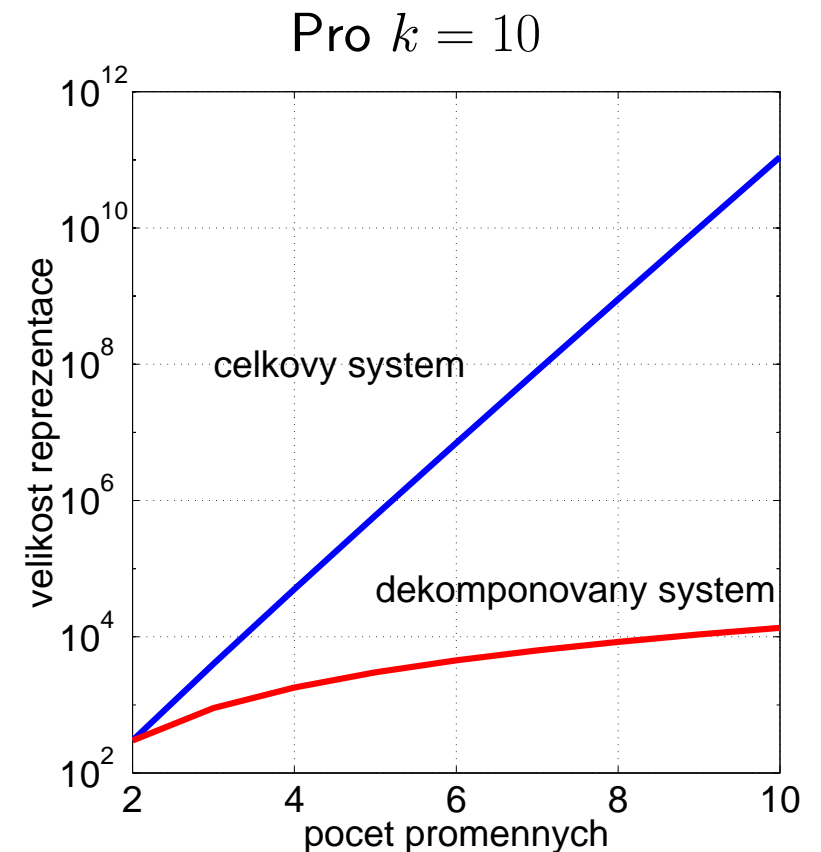
Velikost reprezentace celkového a dekomponovaného systému

k — počet stavů jedné proměnné

n — počet proměnných v systému

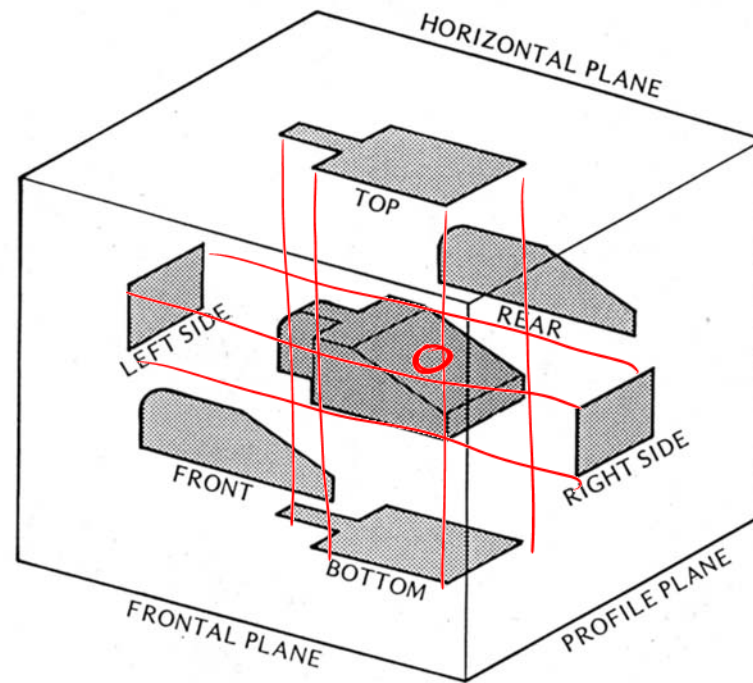
$(1 + n) k^n$ velikost reprezentace celkového systému
funkcí přípustnosti

$\frac{3}{2} k^2 n (n - 1)$ velikost reprezentace dekompozice, kde
každý podsystém má jen dvě proměnné
(Gibbs)
 $= \frac{n(n - 1)}{2} \cdot (2 + 1) \cdot k^2$

- dekomponovaný syst.: méně proměnných \Rightarrow lepší odhad z dat

Rekonstrukce celku z částí

(a)

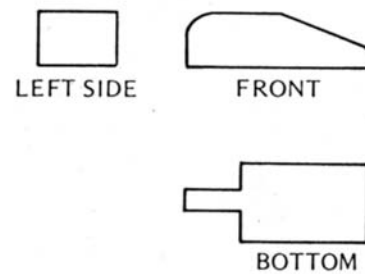
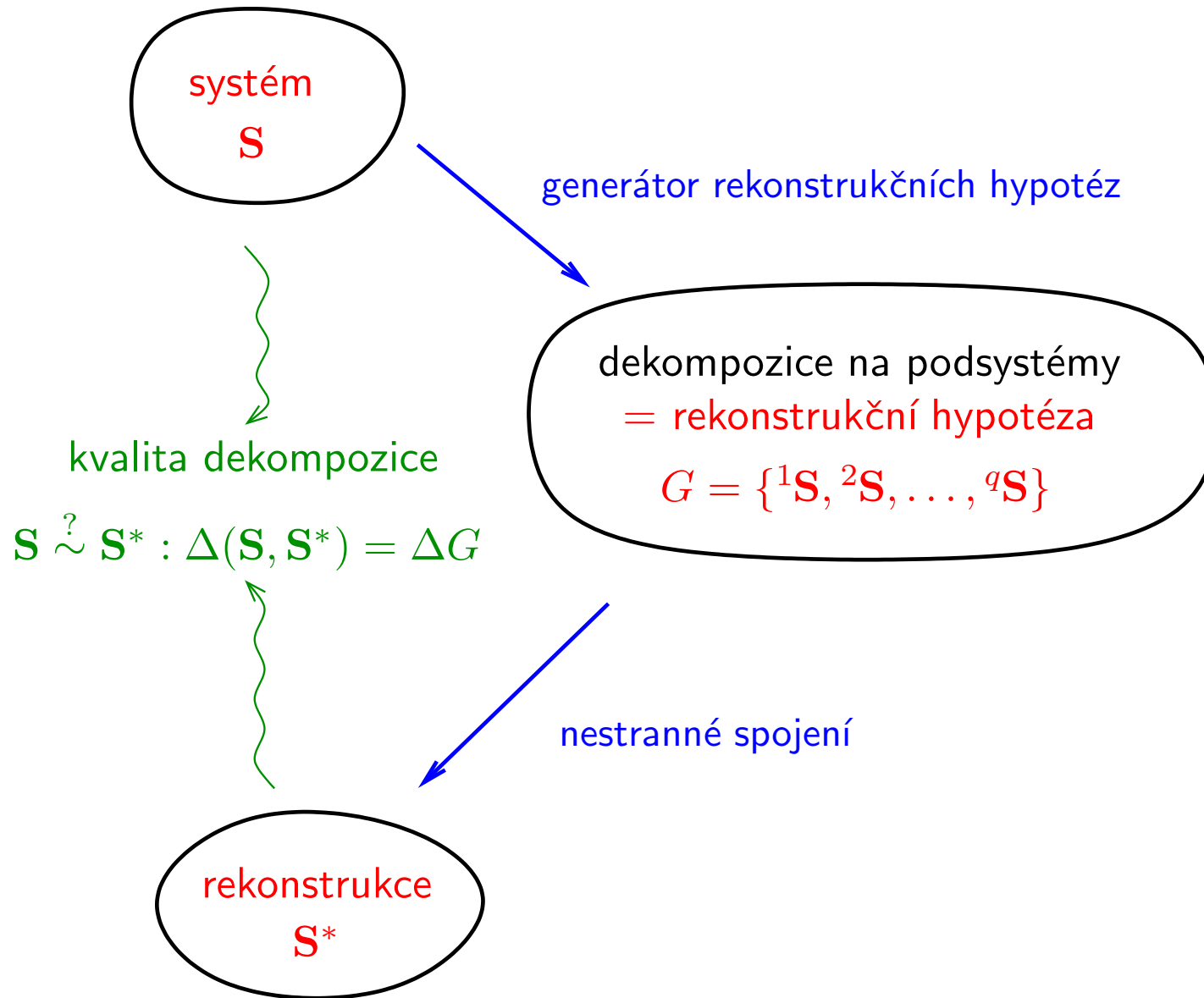

Schéma identifikační procedury

- G a \mathbf{S} nejsou porovnatelné
nelze srovnat kvalitu G a \mathbf{S}
- \mathbf{S}^* a \mathbf{S} jsou porovnatelné

Vzájemná konzistence dynamických systémů

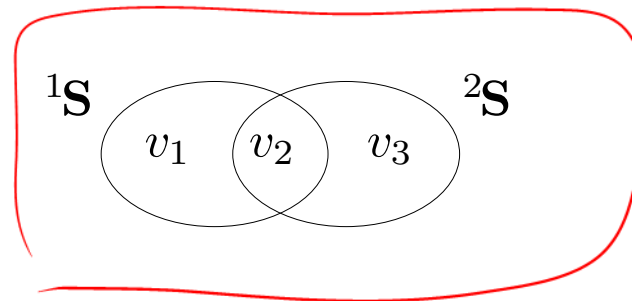
Lokální konzistence chování

Marginální funkce přípustnosti nad vazebními proměnnými musí být stejné

$$C_{i,j} = {}^iS \cap {}^jS$$

$$[{}^i p_B \downarrow C_{i,j}] = [{}^j p_B \downarrow C_{i,j}]$$

Př: Lokálně nekonzistentní systémy:

$${}^1\rho(v_1, v_2)$$

$${}^2\rho(v_2, v_3)$$

$$\rho(v_1, v_2, v_3) = {}^1\rho * {}^2\rho$$

1S		1p_B
v_1	v_2	
0	0	0.5
0	1	0.2
1	0	0.1
1	1	0.2

2S		2p_B
v_2	v_3	
0	0	0.4
0	1	0.25
1	0	0.15
1	1	0.2

v_2	$[{}^1p_B \downarrow \{v_2\}]$
0	0.6
1	0.4

v_2	$[{}^2p_B \downarrow \{v_2\}]$
0	0.65
1	0.35

$${}^1\rho(v_2)$$

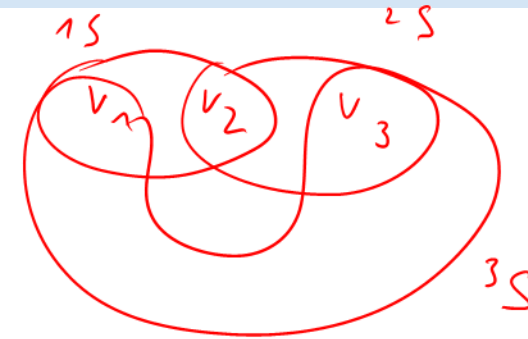
=

$${}^2\rho(v_2)$$

Pozn: podsystémy vzniklé rozkladem systému jsou lokálně konzistentní.

Stačí lokální konzistence k rekonstrukci?

v_1	v_2	1p	v_2	v_3	2p	v_1	v_3	3p
0	0	0.25	0	0	0.17	0	0	0.11
0	1	0.18	0	1	0.16	0	1	0.14
1	0	0.20	0	2	0.12	0	2	0.18
1	1	0.37	1	0	0.14	1	0	0.20
			1	1	0.18	1	1	0.20
			1	2	0.23	1	2	0.17

$$p_0 + p_1 + p_2 = 0.25 \quad 0 \leq p_i \leq 1$$

$$p_3 + p_4 + p_5 = 0.18 \quad i = 0, \dots, 11$$

$$p_0 + p_6 = 0.17$$

v_1	v_2	v_3	p
0	0	0	p_0
0	0	1	p_1
0	0	2	p_2
0	1	0	p_3
0	1	1	p_4
0	1	2	p_5
1	0	0	p_6
1	0	1	p_7
1	0	2	p_8
1	1	0	p_9
1	1	1	p_{10}
1	1	2	p_{11}

Množina možných rekonstrukcí?

$$0.06 \leq p_{10} \leq 0.18$$

$$0.05 \leq p_{11} \leq 0.17$$

$$0.23 \leq p_{10} + p_{11} \leq 0.34$$

$$p_0 = 0.34 - p_{10} - p_{11}$$

$$p_1 = -0.04 + p_{10}$$

$$p_2 = -0.05 + p_{11}$$

⋮

$$p_9 = \dots$$

$$0 \leq p_i \leq 1$$

